

черепите, които са вардаляха на гората, дѣто върху ни лаяха кучетата. Обясниха ни, че това сж биле останките на 200 моми, които биле зети въ плѣнъ и предназначени за по-лоша сждба отъ смъртъта. Тѣ сж намирали въ ржцете на своите джелати нѣколко дена, тжй както изгарянието и разграбванието на Батакъ е станало не въ единъ день, и са истѣглили сичко това, което бѣдните, слабите и безпомощните дѣвизи сж могли да пострадатъ отъ дивите варвари. Сетиѣ когато градеца билъ изгорѣнъ и сичките имъ роднини убити, тия бѣдни сждания, на които, както са види, трѣбало би да покровителствуватъ злодѣите, които сж ги обесчестили, отведени биле вънъ градеца и средъ бѣлия день подъ откритото небе хладнокржвно ги умъртвили и, като натрупали труповете на камара, оставили ги да гниятъ подъ слжнчевия пекъ.

Дизраели бѣше правъ, като забѣлжваше остроумно, че турците винаги бжрже са распореджатъ съ хората, които имъ паднатъ въ ржцете, и не ги затварятъ въ тжмница. Дѣйствително тѣ бжрзишкомъ са расправятъ съ християните и въ това Дизраели е сжвршено правъ. Когато той произнасяше своята насмѣшлива рѣчь, 200 млади моми вече отдавна лѣжаха въ купа на бездиханните трулове при входа въ Батакъ.

ПЛОВДИВЪ, 10-ий АВГУСТА.

Не простояхъ тукъ нито единъ день и чухъ, че въ градската тжмница има личность саркастиче-